

Педагогічна творчість, майстерність, професіоналізм: проблеми теорії і практики підготовки та перепідготовки освітянських кадрів/ упор. Гузій Н. В., Саюк В. І. – К.: Вид-во НПУ імені М.П. Драгоманова, 2015. – С. 116-117 (збірник матеріалів II Всеукраїнської науково-практичної конференції)

УДК 37.032:[371.1:792.82]: [008:7]

Рехліцька А.Є.

ВПЛИВ ХУДОЖНЬОЇ КУЛЬТУРИ НА ФОРМУВАННЯ СВІТОГЛЯДУ ВЧИТЕЛЯ ХОРЕОГРАФІЇ

В статті досліджується вплив художньої культури на формування світогляду вчителя хореографії

Ключові слова: художня культура, хореографія, світогляд, мистецтво.

The article investigates the influence art and culture in shaping the worldview choreography teacher

Keywords: art culture, choreography, philosophy, art.

Для вчителя хореографії надзвичайно важливо бути всесторонньо розвиненою людиною. Чим більший багаж знань, тим цікавіші втілення певних задач вчителем на уроці: при формуванні структури уроку, його наповненні, при створенні навчальних комбінацій та окремих самостійних хореографічних номерів.

Предметний зміст художньої культури, в якому представлено узагальнену панораму еволюції мистецтва в широкому контексті становлення художньої культури людства, постає оптимальним ґрунтом для розширення та фундаменталізації мистецтвознавчого тезаурусу особистості, актуалізації його ціннісно-сміслового наповнення та педагогічної спрямованості [1, с. 56].

Вивчення художньої культури вчителем хореографії зумовлює розвиток його світогляду: шляхом вивчення літератури вчитель поповнює багаж художніх образів, словарного запасу, збагачення розумової діяльності; вивчення образотворчого мистецтва допомагає вчителю сформувати своє ставлення до навколишньої дійсності, виділити та знайти нові образи для втілення, духовно збагатитися для того, щоб передавати цей досвід своїм учням та студентам; захоплення театром дозволяє розвинути вчителю свою різносторонність, естетичний смак, що допоможе у створенні власних постановок та цікавих уроків.

У педагогічній літературі висвітлюються проблеми формування вчителя за допомогою художньої культури, де виділені професійні якості, що впливають на готовність і педагогічну майстерність. Так, Г.Петрова,

розробляючи професіограму в галузі художньої культури майбутнього вчителя, підкреслює такі його якості: потреба в систематичному художньому вихованні, самовихованні та самоосвіті, широкий естетичний та художній кругозір, високорозвинений естетичний ідеал, смак, уміння аналізувати, опановувати, сприймати естетичний об'єкт, високий рівень розвитку художньо-творчих здібностей. Дослідник та педагог Г. Фешина вважає, що основними показниками естетичної вихованості вчителя є володіння методикою викладання предметів гуманітарного циклу та глибокі знання мистецтва; координація своєї роботи, творче мислення, уміння подати матеріал [4, с. 45].

Професія вчителя хореографічних дисциплін повинна містити у собі й хореографа-репетитора, хореографа-постановника. Та вивчення художньої культури особливо важливе для балетмейстера, так як його бачення постановки залежить від його світогляду, його широти та сформованості. Кожна постановка в своїй основі повинна мати зміст, ідею, яку автор хоче донести до глядача. Джерелом для виникнення ідеї для хореографа-постановника може бути перш за все література, а також образотворче мистецтво, музика, скульптура, шедеври кіно. Художня культура це той ресурс з якого постановник черпає своє натхнення, шляхом розвитку свого світогляду, бачення навколишньої дійсності крізь призму своїх знань та втілення їх у своїх постановках.

Велика кількість балетмейстерів є посередніми у своїй справі, і щоб досягти високого звання балетмейстера, потрібно творити самостійно, мати власний підхід та світогляд [2, с. 92].

Вивчення всіх складових художньої культури дозволить хореографу-балетмейстеру бути професіоналом своєї справи, розвивати свій світогляд та формувати власне бачення своєї професії.

Хореографія, як синтетичний вид мистецтва, не є механічним конгломератом різних видів мистецтва, а є їх синтезом, підлеглим хореографічному образу. Різні мистецтва існують в хореографії не самі по собі, а у втіленні вигляді, в супідрядності і взаємодії з нею. Хореографічний образ - це танцювально-пластичне втілення життєвого змісту: настрої, почуття, стану, дії, пройнятих думкою і знаходять свій вияв в особливій системі виразних рухів людини. Через втілення в танці думок і почуттів хореографія йде до характерів і вчинків людей, до відображення їх взаємовідносин і життя в цілому. І щоб орієнтуватись у цьому різноманітті, хореографу необхідно бути обізнаним у всіх видах мистецтва, за рахунок вивчення художньої культури [3, с. 17].

Отже, ми можемо зробити висновок, що розвиток особистості та світогляду вчителя хореографічних дисциплін проходить крізь безліч факторів таких як самовиховання, навчання, захоплення мистецтвом, знання власної спеціальності. Вчитель повинен розбиратись та бути дослідником музичного, образотворчого, театрального, кіномистецтва, літератури та всього, що є складовими художньої культури, бо тут він може черпати своє натхнення, формувати свій власний погляд на хореографічне мистецтво та його втілення на сучасному етапі розвитку, розвивати світогляд та свою професійну майстерність, що й буде визначати рівень хореографа, його творчий потенціал,

рівень розвитку власної особистості та його професійну педагогічну майстерність.

Література

1. Волощук І. Науково-педагогічні основи формування творчої особистості / І.Волощук. – К.: Педагогічна думка, 1998. – 160 с.
2. Глушковский А. Записки балетмейстера / А.Глушковский. – М.: Просвещение, 1940. – 239 с.
3. Захаров Р. Твір танцю: сторінки педагогічного досвіду / Р.Захаров. – М.: Мистецтво, 1983. – 321 с.
4. Реднецька О. Педагогіка, загальна та мистецька / О.Реднецька. – К.: Наукова думка, 2002. – 197 с.